

Svenska
Kromfohländerklubben

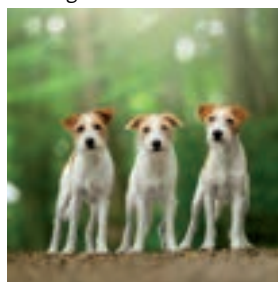
ISSN 2003-6558

Kromistrycket

nr 4 • 2025

God Jul & Gott Nytt År

Clara, Kamilie & Nanci, läs mer på sida 14

FOTO: My Häger

2 Ordförande har ordet	22 Segelsemester
3 Kromfohrländer 70 år	24 Muddy Paws
8 Tips inför vintern	28 Livet med Sally
10 Mentalitet	36 Hundvänliga boenden
14 Fotomodeller	38 Helgens faror
20 Hemma hos...	42 Kromiskryset

En höst fylld med engagemang

När året nu närmar sig sitt slut vill vi i styrelsen rikta ett varmt tack till alla er som på olika sätt bidragit till klubbens verksamhet under året. Till alla medlemmar, aktiva, uppfödare, funktionärer, deltagare på våra träffar och till er som sprider glädje och engagemang i vardagen, tack!

Utan er skulle klubben inte vara den levande gemenskap den är i dag.

Det har varit en händelserik höst för styrelsen. Vi har arbetat inom flera områden och flera spännande initiativ har tagit form. Ett internationellt samarbete har påbörjats vilket vi tror kommer ge nya möjligheter till erfarenhetsutbyte och utveckling framöver. Vi har också tagit de första stegen mot att bilda en ny uppfödarkommitté ett viktigt forum för dialog och samarbete mellan uppfödare, styrelse och medlemmar.

Under hösten genomförde vi dessutom en medlemsenkät som gett oss värdefulla insikter i vad ni medlemmar tycker, önskar och hoppas på. Era synpunkter hjälper oss att prioritera rätt och fortsätta utveckla verksamheten i takt med att klubben växer.

Ett annat stort arbete som nu påbörjats är revideringen av vår RAS (Rasspecifika avelsstrategi), som ska vara klar 2027. Avelskommittén leder projektet men arbetet kommer på olika sätt att involvera hela klubben. Det är ett viktigt uppdrag som handlar om

att värna rasens framtid, hälsa och mångfald något som vi alla har anledning att känna stolthet över. Som ordförande gläds jag särskilt åt alla möten med medlemmar ute på promenader, vid olika arrangemang, uppfödartreffar och i spontana samtal. Det är just där i mötena mellan människor och hundar som klubbens hjärta finns.

Det är alltid lika roligt att höra om era erfarenheter, tankar och idéer jag hoppas att vi fortsätter mötas och pratas vid om allt möjligt, både om stort och smått.

Nu när vi går in i julens tid vill jag och hela styrelsen önska er alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År. Må det nya året bjuda på många härliga stunder tillsammans med våra fyrbenta vänner på promenader, i träning och i gemenskap med andra som delar samma passion.

Tack för ert engagemang, ert stöd och er värme. Tillsammans gör vi klubben starkare och framtiden ljus.

//Tomas Ohlin
Ordförande

Redaktionsruta
Kromistrycket nr 4-2025
Medlemstidning för Svenska Kromfohrländerklubben utkommer med 4 nummer per år. Redaktionellt material och annonser skickas digitalt till redaktionen kromistrycket@kromfohrlanderklubben.se

• Nästa nummer kommer i mars 2026.
Sista dag för inlämnat manus är 15 februari.

Författare och annonsörer
ansvarar själva för riktigheten i insänt material. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera, korta ner eller i mån av plats utesluta insänt material.

Medlemsavgift 400 Kr per medlemsår. Familjemedlem 150 Kr per medlemsår.

Se också info på klubbens webbplats: www.kromfohrlanderklubben.se/ Bli medlem

Annonspriser för medlemmar
Helsida 500 kr
Halvsida 250 kr
Sista sidan 700 kr
Halva sistasidan 350 kr

OBS! Glöm ej att ange medlemsnr och namn vid kontakt med klubben.

Tryckt hos: Hässleholms Tryckshop AB

Kromfohrländer 70 år från krigets ruiner till svenska soffor

Detta år 2025 har vi anledning att fira lite extra. Det är nu sjuttio år sedan som vår speciella sällskapshund från Siegerland erkändes som egen ras - Kromfohrländer. Från en slumpartad kärlekshistoria mellan två udda hundar i efterkrigstidens Tyskland till den härliga kromisen vi alla har idag!

EN SMUTSIG HUND I SKOGARNA KRING KROM FOHR

Rasens historia börjar inte med stiliga stamtavlor utan med en smutsig, hungrig hund i slutet av andra världskriget år 1945. I skogarna runt Siegerland nära området Krom Fohr i Nordrhein-Westfalen stöter Ilse Schleifenbaum på en herrelös hund. Hon tar honom med hem och ger honom namnet Peter. Enligt de tyska källorna var Peter troligen en grand griffon vendéen som hade följt amerikanska soldater genom Europa och sedan lämnat, hoppat eller fallit av en lastbil på vägen genom Tyskland.

Ilse granne hade en foxterriertik vid namn Fiffi. En slumpmässig parning mellan Peter och Fiffi resulterade i en kull valpar som väckte uppmärksamhet; de var ovanligt lika varandra för att vara blandraser och de liknade inte heller någon annan känd ras. Valparna var livliga, trofasta, läraktiga och samtidigt robusta och lättskötta. Egenskaper som var ovärderliga i det hårt prövade efterkrigstidens Tyskland.

Efter veterinärens råd upprepades kombinationen och under de följande åren byggdes en liten men stabil stam upp av hundar med samma särpräglade utseende och temperament. Ur Peter och Fiffis barn och barnbarn växte så småningom en helt ny tysk hundras fram.

ILSE SCHLEIFENBAUM – FRÅN KONSERTSCEN TILL KENNEL

Bakom den nya rasen stod en ovanlig kvinna. Ilse Schleifenbaum var ursprungligen konsertpianist och turnerade runt i Tyskland innan kriget. Nazitiden satte stopp för hennes offentliga karriär samt att hon även drabbades av en stroke som tvingade henne in i en mer tillbakadragen roll som hustru och mor, men hennes kreativitet och energi fann en ny väg genom hundarna. Under krigets slutskede flydde familjen från det sönderbombade Siegen till sitt enkla sommarställe vid Ginsberger Heide på mark som kallades Krom Fohr, "krumme Furche" eller "krökt

fåra". Just denna plats gav senare namn åt rasen kromfohlländer "den som hör till Krom Fohr".

Förhållandena var mycket knappa. Att föda upp valpar när människor själva kämpade för att få mat på bordet var ett mödosamt arbete. Köpare till en helt okänd ras var få och unghundarna fick ofta skänkas bort. För att göra rasen känd reste Ilse och hennes medhjälpare till utställningar där de lustiga, nya hundarna väckte både entusiasm och förlöjligande skratt. Trots motvinden gav hon inte upp. Under kennelnamnet vom Wellersberg födde Ilse upp kromfohländer, enligt tyska uppgifter upp till flera hundra individer – innan hon avled 1991.

1955 – ÅRET DÅ KROMFOHLÄNDER BLEV EN HUNDRAS

Efter flera års målmedveten avel kom det stora genombrottet. År 1955 blev kromfohländer godkänd som ny tysk ras av den tyska kennelklubben VDH och fick den 28 november 1955 slutgiltigt godkännande av FCI internationellt. Samma år bildades Rassezuchtverein der Kromfohländer e.V. (RZV) i Siegen, fortfarande den enda tyska specialklubben för rasen.

Ilse Schleifenbaum fortsatte som uppfödare med kennelnamnet vom Wellersberg och hennes nära samarbetspartner Otto Borner drev kenneln vom Lenneberg. Tillsammans lade de grunden till den lilla men särpräglade ras vi känner idag.

Kromfohländern utvecklades tidigt som en ren sällskaps- och familjehund avsedd att vara en trogen följeslagare snarare än jakt- eller brukshund. I dag beskrivs den som en livlig, vaksam, medelstor hund med två hårlag – släthårig och strävårig som har vit grundfärg med bruna tecken.

FRÅN SIEGERLAND TILL NORDEN – OCH TILL SVERIGE

Redan året efter rasens erkännande 1956 uppmärksammade den finska uppfödaren Maria Åkerblom kromfohländer. Hon köpte två kromisar från Ilse och började föda upp rasen under kennelnamnet av Ros Loge.

Finland kom snabbt att bli ett andra centrum för rasen och det är just därifrån kromfohländer så småningom tog steget in i Sverige. Den allra första kromfohländer som kom till Sverige var tiken Arletta, importerad från Finland 1981. Hon fick två kullar här men ingen av hennes valpar gick vidare i avel. Fem år senare 1986, kom ytterligare en tik från Finland; Mindelmering till Marita Karnevalas svenska kennel Kamtjatka's. Mindelmering kom att bli stammoder till alla svenskavlade kromfohländer

Därifrån har den svenska historien tagit fart där Marita stod för den noggrant planerade aveln. Under åren har det, på olika sätt, pågått samarbeten mellan länderna och dess kromfohländerföreningar och klubbar där vi nu återigen tar tag i att gemensamt förädla samarbetet omkring vår ras.

70 ÅR SENARE – SAMMA HJÄRTA I LITEN FÖRPACKNING

När vi nu uppmärksammar att det gått sjuttio år sedan kromfohländer erkändes som egen ras 1955 är det värt att stanna upp och fundera över vilken resa vår lilla vän har gjort. Från en smutsig gatuhund i krigets skugga till en älskad familjemedlem i svenska hem, utan att någonsin ha varit "designad" för annat än just att vara nära sin människa.

Mycket har förändrats sedan Ilse Schleifenbaum vandrade i skogarna vid Krom Fohr. Världen ser annorlunda ut, hundhållningen är mer reglerad och vi har helt andra kunskaper om genetik, hälsa och beteende. Men ser man en kromis idag med nyfiken blick, kvick i steget och nära sin förare är det lätt att föreställa sig Peter och Fiffi och de första kullarna i Siegerland.

För oss i Sverige har resan bara pågått i drygt fyrtio år från Arletta och Mindelmering till dagens svenskfödda kromisar. Men vi är en del av den större berättelsen om en kvinnas envishet, om efterkrigstidens hopp och om en hundras där uppgiften då som nu är enkel men viktig, att ge sin människa glädje varje dag.

GRATTIS KROMFOHLÄNDER! 70 år ung och fortfarande ingen hund som alla andra.

Tomas Ohlin,
Ordförande Svenska Kromfohländerklubben

Stort Tack till **Annicca Billow**, en av grundarna och den första ordförande för Svenska Kromfohländerklubben, som bidragit med både fakta och faktagranskning!

Källa: Artikelns bygger primärt på svensk klubbhistorik, tyska raskällor samt den officiella rasboken Kromfohländer (Westarp & Becker, 2003)

I nästa nummer publicerar vi Årets

CHAMPIONGALLERI

Har din kromis tagit ett nytt championat under året 2025 och vill vara med på bild i nästa nummer? Skicka in en bild (gärna med championrosett på) samt följande uppgifter:

- hundens namn
- hundens regnr
- hundens födelsedatum
- hundens titlar
- vilket championat som erhållits samt när och var
- hundens föräldrar
- ägare och uppfödare

Uppgifterna skickas till: kromistrycket@kromfohrlanderklubben.se

Sista dag för inlämnat manus är 15 februari.

Dags att tävla om titeln "Årets kromis"!

Hoppas ni alla har varit aktiva med era kromisar under året och laddat för att vinna en av klubbens fina hederspris. Årets kromis 2025 finns i åtta olika kategorier delas ut på kommande årsträff i Gränna 2026.

Mer om de olika kategorierna och regler hittar ni på webben: www.kromfohrlanderklubben.se/arets-kromis/

Välkomna att skicka in era resultat till ansvarig för respektive kategori.

Sista dagen är den 28 februari 2026!

Redo för vinter, snö och kyla

Text: Redaktionen

Foto: Arkiv

Kromisar fryser olika mycket. En kanske njuter i snön, medan en annan kan behöva både tröja och täcke redan vid några plusgrader. Kromisar är olika rustade för kylan. Variationer i pälskvalitet, pälsens längd och underull kan skilja mycket, det har vi ju sett vid klubbens Exteriörbeskrivningar. Men det viktigaste är att läsa av sin kromis och anpassa efter dess behov. Om hunden skakar, lyfter tassarna ofta eller vill vända hem snabbt, är det ett tydligt tecken på att den fryser. Här är några vintertips från redaktionen.

Vintervarm

Alla kromisar är olika, men det är viktigt att tänka på att även de tålmodiga typerna kan frysa om det är kallt, blåsigt eller fuktigt. Det är även stor skillnad om din kromis är i rörelse på promenad eller skidfärd, eller är stilla som i bilen t.ex. Håll din kromis varm och torr och skydda den från regn, rusk, höststormar och kalla vinterdagar med ett skönt hundtäck. Det finns många att välja bland i butikerna, så prova vilket som sitter bra och skyddar rygg och bröst. Det finns praktiska regntäcken, varma vintertäcken, säkra reflextäcken och vattenavvisande hundtäcken med andasfunktion. Välj ett - eller flera - med bra passform utan att begränsa din kromis rörelser.

Tassvård i kylan

Kyla, is och vägsalt är tufft för tassarna. Saltet kan svida och ge sprickor, och isklumpar fastnar lätt i pälsen mellan trampdynorna. Skydda genom att smörja in trampdynorna med en tassalva innan promenaden och skölj eller torka

tassarna noga efteråt. Klipp försiktigt bort överflödiga päls mellan trampdynorna och om din kromis har känsliga tassor; använd tasssockar eller hundskor.

Varmt att ligga på i bilen

Många vet att man inte får lämna hundar i bilen på sommaren, men det kan också vara farligt på vintern. En bil blir snabbt kall när motorn stängs av, så lämna helst inte din kromis i bilen kalla dagar. Den är ju stillasittande då och har därmed svårare att hålla värmen. Men om du måste, låt någon stanna kvar med hunden. Ta med ett varmt täcke och håll bilen igång korta stunder, men bäst är förstås att inte lämna hunden alls.

Reflexer, reflexer, reflexer – på både dig och din kromis, var så säker!

Årsträff i Gränna 2026

Snart närmar vi oss ett nytt år och kan börja längta efter sommaren och årets kromisträff! Planerna inför den har redan påbörjats av klubben och denna gång kommer vi att ses i Gränna 31/7-2/8. Klubbens aktiviteter kommer att äga rum på First camp Gränna som ligger centralt vid hamnen. Både på campingen och i närområdet finns boende form av husvagns- och husbilsplatser samt hundvänliga stugor och hotell.

Hoppas vi blir många som ses i Gränna!

Hjälp oss fylla klubbtidningen – vi söker material!

Kromistrycket, webben och sociala medier är en viktig del av gemenskapen i klubben, tidningen och våra kanaler blir aldrig bättre än innehållet vi fyller dem med. Här behövs att vi alla tar oss i kragen och bidrar! Det kan vara stort eller smått – allt är värdefullt.

FÖRSLAG:

- Ett reportage från valpkursen du gick.
- Tips på hundvänliga hotell eller caféer.
- Starta en liten tävling: vilken är den bästa hundvänliga krogen i vårt område?
- En kort rapport från utställningen du besökte.
- Porträtt av din hund – med en rolig historia eller träningsutmaning.
- Råd och erfarenheter kring vardagsträning, resor eller aktiviteter.

Din text behöver inte vara lång eller perfekt, det viktiga är att vi delar med oss. Tillsammans kan vi skapa levande och inspirerande kromistryck och samtidigt hålla vår webb och sociala medier fyllda med bra innehåll.

Har du material? Skicka det till kromistrycket@kromfohrlanderklubben.se.

Låt oss hjälpas åt så att kommande nummer blir något riktigt speciellt – med innehåll av, med och för våra medlemmar!

Studie om hundars vardagsbeteende

Text: Bakgrund: Redaktionen, Artikel: forskning.se Foto: AI

BAKGRUND

Som en del i SKK:s ständiga utvärdering av mentalbeskrivningarna BPH och MH genomfördes en enkätundersökning för att kartlägga hundars beteende i vardagslivet. Enkäten fanns på SKLK:s webbplats förstasida under 2023 och många kromisägare som hade gjort BPH eller MH svarade på den. Man skulle beskriva hur hunden brukar agera i olika vardagliga situationer. Enkäten var öppen för alla raser. Svaren jämfördes med resultaten för BPH och MH i en studie, och i år presenterades det färdiga studien; "Genetiska parametrar för personlighetsdrag hos hundar baserat på beteendebedömning och frågeformulärsinformation."

Utvärderingen genomfördes vid institutionen för husdjursgenetik vid Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) i samarbete med SKK. **Erling Strandberg**, professor i husdjursgenetik vid Sveriges lantbruksuniversitet, SKK:s sakkunnige inom området genetik och avel har gjort denna studie tillsammans med **Katja Nilsson** och **Kenth Svartberg**.

RASEN AVGÖR INTE HUNDENS PERSONLIGHET

Att välja rätt hundras känns tryggt för många och väcker ofta förväntningar om vissa egenskaper. Men en kromfohlrländer är inte alltid en typisk kromfohlrländer. Ny forskning visar att personligheten inom en och samma ras kan variera stort.

I dag finns 371 registrerade hundraser i Sverige. De har alla sin unika storlek, päls, arv och mentala egenskaper. En del har genom tiderna använts till jakt, andra för vakt, vallning eller som sällskap.

Att välja en hundras som rastypiskt, enligt hundrasens beskrivning, passar en familj anses klokt. Detta för att undvika konflikt mellan hundens behov och familjens egna. Många som köper hund har därmed en förväntan inte bara på hur hunden kommer att se ut, utan också hur den kommer att vara - dess mentalitet.

MAN VET INTE ALLTID VAD MAN FÅR

Beteendeegenskaper styrs delvis av hur hunden formas, men också av det genetiska arvet från början har med sig. En hund kan exempelvis vara mer eller mindre social, vaktande, lekfull, nyfiken eller rädd. Vad färre kanske är medvetna om är att skillnaderna i egenskaper hos individer även inom samma hundras faktiskt kan vara mycket stora. Det här har nu kartlagts i en studie.

– Att köpa en valp är alltid en viss chansning kring vad man faktiskt kommer få. Och det vi har sett är att enbart val av ras inte är någon garanti för att valpen kommer att bli på ett visst "rastypiskt" sätt, säger Erling Strandberg, professor i husdjursgenetik, vid SLU.

MENTALITETEN HAR UNDERSÖKTS

Erling Strandberg har, efter nästan 20 år inom hundforskning, ägnat de senaste åren åt att undersöka hur stora skillnader det faktiskt finns i mentalitet - både mellan och inom hundraser. De fåtal studier som tidigare gjorts på området har enbart byggt på enkäter, där hundägare själva fått skatta sina hundars egenskaper.

– Och de har givit ganska olika resultat. Det gjorde mig intresserad av att använda svenska mentalbeskrivningar för att undersöka frågan, fortsätter Erling Strandberg.

MENTALITET – HUNDENS PERSONLIGHETSEGENSKAPER

Sedan slutet på 1900-talet har mentala egenskaper hos hund beskrivits av Svenska kennelklubben och Svenska brukshundklubben, genom vad som kallats BPH (Beteende- och personlighetsbeskrivning hund) och MH (mentalbeskrivning hund). Mentalbeskrivningar innebär att hundar, år efter år, genomgår samma noggrant planerade tester. Syftet är att, utifrån hundens reaktioner, kunna beskriva dess egenskaper på ett jämförbart sätt. Testerna är utvalda för att alltid kunna upprepas på samma sätt, vilket gör resultaten jämförbara mellan olika hundar. I Sverige är det möjligt för alla hundägare att mentaltesta sin hund - helt frivilligt.

Inom BPH sammanfattas det till egenskaper inom fyra olika områden: socialitet, lekfullhet, miljötrygghet och hotfullhet. Som ett komplement till testerna kan hundägarna också få svara på en enkät med specifika frågor, om sådant man rent praktiskt inte kan testa på ett BPH. Det kan handla om hundens beteende i hundmöten och i ovanliga situationer

som att åka rulltrappa eller hiss. Beskrivningarna handlar inte om att klassa hundar som mentalt "bra" eller "dåliga" eftersom egenskaper kan värderas olika inom olika hundraser.

FÅ EN "STANDARDHUND" – ELLER INTE

Så hur stor är chansen att man får en hund med för hundrasen typiska mentala egenskaper när man exempelvis väljer att köpa en valp av Sveriges mest populära hundras, labrador?

– Ja, det är inte 100 procent i alla fall, det är säkert, säger Erling Strandberg. Snarare handlar det om en chansning - ungefär 50/50 - att man antingen får en rastypisk labrador, eller en individ som visserligen ser ut som en labrador men har mentala egenskaper som drar mot någon av ytterligheterna när det gäller personlighet.

– Exempelvis att den blir mycket mer eller mycket mindre social, lekfull eller hotfull än hur man tänker sig att en labrador brukar vara.

GENETISKT LOTTERI

Svårigheten att förutspå valpens mentalitet beror på att den till hälften består av hundmammans gener och hälften av hundpappans gener. Men precis som sjukdomar kan drabba vissa individer i en familj men inte andra, handlar det om hur generna blandas. Det innebär att egenskaper som inte varit synliga hos någon av föräldrarna - utan legat vilande - kan dyka upp hos några av valparna i en kull. Resultatet kan bli individer som avviker från rasens standard. Det är helt enkelt ett genetiskt lotteri.

– Och sedan behöver man också komma ihåg att inte alla egenskaper är ärftliga. Det finns en del beteenden som inte faller sig naturligt för en hund, men som man genom träning och uppmuntran kan skapa. Dessa kommer inte att gå i arv, säger Erling Strandberg.

STOR VARIATION INOM SAMMA RAS

Forskarna har exempelvis genom studien kunnat se att vissa hundar av den vaktande och jagande rasen rhodesian ridgeback är mer sociala och lekfulla än vissa hundar av rasen labrador - något som går emot den förväntade bilden av dessa två vitt skilda raser.

– Vilket gör att det faktiskt inte alltid går att säga att det alltid är mer variation mellan raser än inom samma ras, utan det beror på, och kan skilja sig mellan egenskaper, säger Erling Strandberg.

SÅ VAD SKA VI GÖRA MED DEN HÄR KUNSKAPEN?

– Till att börja med behöver vi nog i stället för att se valet av hundras som en grundläggande "garanti", tänka på det som en sorts

sannolikhetsoptimering, för en viss typ av beteende, utseende, päls och mentalitet. Det ökar chanserna, men är ingen fullständig garanti, säger Erling Strandberg. Det är också bra att förstå att inte alla beteendeegenskaper är genetiska. En hund som fått god träning och uppmuntran kan uppvisa en rad egenskaper som skiljer sig från om samma hund hade blivit utsatt för skrämmande händelser.

– Men det vi vet är att till exempel benägenhet för rädsla faktiskt är en egenskap som ärvs även genetiskt, och det är något som kanske ingen önskar hos sin hund, så att undersöka i hur stor utsträckning rädslor finns hos föräldradjuren kan vara en god idé för att förstå risken att valpen kan få det med sig genetiskt, säger Erling Strandberg och fortsätter:

– Och att inte till 100 procent veta vem valpen kommer att bli kanske också är charmen med att välkomna en ny individ till familjen, säger Erling Strandberg.

TIPS TILL BLIVANDE HUNDÄGARE

1. Välj hundras med omsorg, men var samtidigt beredd på att just din valp inte kommer att motsvara den rastypiska standarden.
2. Kom ihåg att arv är viktigt, men att även yttre faktorer som hem, ägare, socialt umgänge och medveten träning formar i stor grad hur valpen kommer växa upp och bli.
3. Välj valp från föräldradjur du tycker om. Om föräldradjuren har mentalbeskrivits finns resultaten att se hos [skk.se/avelsdata](https://www.skk.se/avelsdata), vilket kan ge en bra hint om vilka egenskaper som även valpen kan få.

Källor

Artikel: <https://www.forskning.se/>
Vetenskaplig studie: "Genetic parameters of personality traits in dogs based on behavioral assessment and questionnaire information."
Länk: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0168159125001170>

På utställning en riktigt blåsig dag

Text & Foto: Lena Östman

Helgen den 13-14 september i år reste jag och Lotta Nederman till Tallinn i Estland. Våra hundar blev båda estniska champions; Dreamwishes Fia och Dreamwishes Gino. Vi är så nöjda!

Därefter - en riktigt blåsig fredag den 3:e oktober just som stormen "Amy" skulle komma, åkte jag med Gino från Trelleborg till Rostock i Tyskland. Vi hade sällskap av Ginors uppfödare, Carina Bouvin Hansson och hennes två kromisar Freva och Stjärna.

I väntan på incheckningen till färjan stannade vi båda på en mörk och blåsig parkering i närheten. Vi satt och pratade, när det plötsligt knackade på sidorutan. Där stod två kvinnliga tulltjänstemän och undrade vad vi gjorde och vart vi var på väg. Vi tyckte att det var skönt att de åkte runt och kollade i hamnområdet, för det fanns kanske en hel del skumt folk i rörelse där. Väl på båten - jo visst gungade det, men inget extremt. När vi kom fram till utställningsplatsen blev det till att köa i regn och blåst, inte kul.

BRA RESULTAT

Men utställningen gick superbra! Multichampion Dreamwishes Gino blev BIR och Rostock Sieger på lördagen. På söndagen fick han ett certifikat! Så himla kul - och jag är så tacksam för att jag har fått köpa denna fantastiska hund!

Tack, min toppentrevliga uppfödare och rese-sällskap Carina, vars hundar det också gick jättebra för. Hemresan blev ännu blåsigare än ditresan men allt gick bra.

Hösthälsningar från Lena och Dreamwishes
Gino

God Jul och Gott Nytt År

Xantopobilis
Kreuzfahrlander Kennel

KOMMANDE ÅRSMÖTE

När det nya året tar sin början kommer vi att samla all information kring årsmötet på vår webbplats. Där hittar du årsmöteshandlingar, presentationer och övrigt material som hör mötet till. Vi vill göra det så enkelt som möjligt för dig som medlem att hålla dig uppdaterad och därför kommer vi även att dela påminnelser och nyheter via våra sociala medier.

Vår förhoppning är att detta ska ge alla medlemmar goda möjligheter att i lugn och ro ta del av underlaget inför årsmötet. Genom att publicera informationen digitalt kan vi uppdatera den löpande och se till att alltid erbjuda den senaste versionen.

Titta gärna in på webben och följ oss i våra kanaler när året startar, där finns allt du behöver veta. Vi ser fram emot att möta det nya året tillsammans med er!

/ Styrelsen

Lösning Kromiskrysset nr 1 (KT nr3-2025)

SAUTAR KROKSTIG	SV	AV	B	B	A	R
AVST TIDEN KROKSTIG PLUGG	A	O	M	G	E	
	S	K	L	K	FROST LÄTTEN	I
TEP AV SLANG	S	A	B	E	L	
SLANG SLANG	A	U	R	I	N	
SA TIDEN KROKSTIG	K	N	M	I	S	T
	P	K	O	P	I	S
KROKSTIG	L	A	R	S	P	I
QTT KROKSTIG I KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG	L	E	O	B	P	H
	E	M	I	R	A	L
DANS ELLER LÅGA BÄTTEN KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG	M	I	K	R	O	E
EN KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG	I	S	O	M	A	L
SLANG KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG KROKSTIG	C	R	E	V	Å	R
	R	A	S	T	A	N
SLANG KROKSTIG	I	K	L	Å	D	A
KROKSTIG KROKSTIG	A	K	U	T	D	I

Fotomodeller för en dag

Text & foto: Catarina Kristell

Tre Österlen-kromisar fick chansen att prova på att vara fotomodeller när matte Catarina anmälde sig till en tävling hon tyckte verkade kul. Läs hennes berättelse och vi har även låtit fotografen berätta om sina intryck av rasen och ge lite tips för dig som försöker få till en bra bild på din fyrbenta kompis.

En dag i juli såg matte i en Facebook-grupp som heter "Österlens anslagstavla", att en hundfotograf sökte hund för fotografering bland blommor. Vi hade precis ställt upp på bilder i vår trädgård, för Kamille hade haft 9-årskalas. Snabbt skickades ett foto iväg. Döm om vår förvåning, vi blev utvalda. Nästan 150 förhoppningsfulla mattar och hussar hade skickat in bilder.

Vi preliminärbestämde en dag, men det var en del som skulle stämna, det fick t ex inte vara för soligt väder. Det var tänkt att fotograferingen skulle vara bland Österlenkryddors lavendelfält, men de hade hunnit klippa ner dem innan. Då fick vi snabbt hitta något annat ställe och eftersom vi precis höll på att planera för Claras och hennes syskons 1-årsträff i Fyledalen, föreslog husse där.

På vägen dit fick matte lite kalla fötter för i Mys inbjudan stod det "hunden ska vara völdresserad och kunna sitt, ligga och stanna kvar" och hon tycker inte att vi är så bra på sånt. Men viss fotovana har vi ju!

Men hon hade inte behövt oroa sig, för vi skötte oss exemplariskt, matte kunde koncentrera sej på oss och ställa sig på det hållet My ville vi skulle titta. Vi var nog lite tagna av vårt viktiga uppdrag. Matte som var inställd på att gå på fina kryddgångar, hade inte riktigt rätt skor för att stå i skogsbackar, där ljuset var det rätta för den fina bilden av Nanci när hon tittar drömskt in i skogen. Sen ville My att vi skulle komma springande mot kameran, då fick hon lägga sig ner på vägen och matte sprang många gånger fram och tillbaka med oss.

Vi hade en jätterolig dag i skogen och My var så proffsig!

//Kamille, Nanci & Clara med matte Catarina Kristell

Fotograf, varje dag

Text: redaktionen
Foto: My Häger

Hundfotograf My Häger berättar om uppdraget att fotografera de tre kromisarna. Omslagsbilden på detta nummer är en av bilderna från Mys fotografering.

Jag arbetar som professionell fotograf med bas i Skåne, men tar idag bokningar i hela Sverige och även utomlands. Att fotografera hundar är en av de bästa delarna med mitt jobb. Ingen hund är den andra lik och varje fotografering är helt unik, vilket gör det otroligt roligt och varierande. Det känns dessutom väldigt meningsfullt att jag genom mina bilder kan skapa vackra och tidlösa minnen som ägarna kan bära med sig för resten av livet.

Mitt intresse för foto började redan som liten när jag fick min första kamera. På den tiden fotograferade jag allt möjligt, men som inbiten hästtjej blev det snabbt att jag fokuserade allt mer tid på hästarna i stallet. Under 2019 började jag även ta mina första bokningar och för två år sedan breddade jag verksamheten till att dessutom omfatta hundfotografering. Sen dess har det kommit att bli min nya passion!

Innan jag träffade Kamille, Nanci och Clara hade jag faktiskt aldrig ens hört talas om rasen kromfohrländer, men det var omöjligt att inte bli omedelbart förälskad! Under vår fotografering förde runt med en härligt sprudlande energi och påminde stundtals mer om studsbol-lar än hundar, men så fort det var dags att ta bilderna stannade de upp och var så duktiga. Kromfohrländer är dessutom otroligt vackra hundar tycker jag, så det var verkligen en dröm att få ha dem framför kameran.

Den största utmaningen med att fotografera hundar är att man aldrig riktigt vet vad som kommer att hända. De gör inte alltid som man tänkt sig, men det är också det som gör bilderna levande och äkta. Man

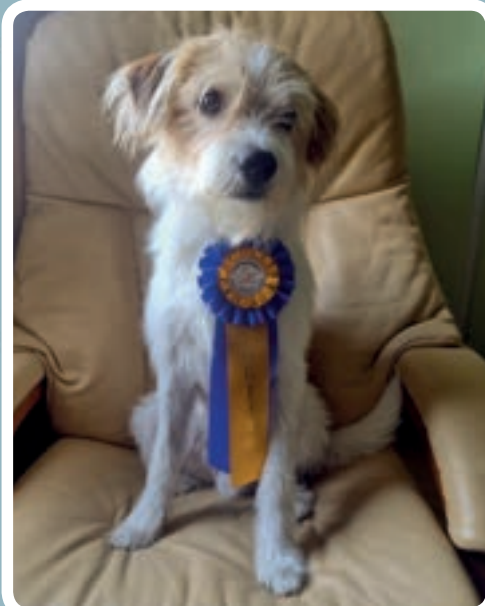
måste ha tålamod, kunna läsa av hunden och framför allt vara beredd på att anpassa sig efter dess tempo och humör.

Mitt viktigaste tips till den som vill fotografera sin hund är därför att ha tålamod och låta fotograferingen ske på hundens villkor. Det är viktigare att fotograferingen är en rolig stund för alla inblandade än att man får perfekta bilder. Mitt andra tips är att hålla sig på hundens nivå när man fotograferar. Man får mycket bättre resultat när man håller kameran i hundens ögonhöjd i stället för att fotografera ovanifrån och ner. Som hundfotograf lär man sig snabbt att man inte kan vara rädd för att huka sig eller till och med lägga sig ner på marken, för det är då man får allra bästa resultat!

Grattis **ROOKIE!**
Duktigt gjort **Felix** (Finfina Felix von Siegen)
tillsammans med matte **Liz Torneport.**

Grattis till **HEJARE** -
Torsten (Finfina Fridolf) tillsammans med
husse & matte, Martin och Mona Gejervall.

HÖJDARE! Grattis till tredje titeln – **Fina** (Finfina Fina)
med husse & matte, Knut och Ulrika Sturidsson

HÖJDARE - **Tex** (Kromiwonder Beloved Charm)
med matte Jennie Brandgård.

Årets sista knepgalleri!

Knepets yngsta **ROOKIE.**
Grattis **Ria** (Xamirabilis Gabriella Trulldotter)
och Erika Norren.

Det går riktigt bra! Grattis till **HEJARE.**
Gunnar (Kromi Kamilles Gunnar-Bruno)
med husse John Wihlborg.

En **HÖJDARE** - Grattis **Cira** (Xamirabilis Cira
Curikulum) och matte Marita Hoier

*Kromisknep
önskar alla
God Jul & Gott nytt år!*

Medlemsmatrikel

Vi är väldigt glada över att klubben nått över 600 medlemmar, mer exakt är vi 627 st i skrivande stund. Fantastiskt att så många vill vara en del av vår gemenskap och bidra till vårt arbete för rasen. Det kan vara bra med kontaktuppgifter för att kunna nå varandra. Tidigare publicerade vi medlemsmatrikeln varje år i tidningen, men för att ge plats till mer intressant läsning så finns den numera på medlemsidan på webben.

www.kromfohrlanderklubben.se/medlemssida/

Aktivitetsombud

Välkommen att ta kontakt med något aktivitetsombud för att höra om något är på gång! Våra aktivitetsombud samordnar kromispromenader eller annat skoj. Du som är nyfiken på rasen är också välkommen att höra av dig. Om du vill träffa en kromis med ägare kan vi ofta förmedla kontakt till någon i närheten.

Våra aktivitetsombud

Västerbotten:

Anders Hedström, Skellefteå
svartvest@yahoo.se

Dalarna:

Elisabet Zimmer, Smedjebacken
elisabet.zimmer@hotmail.se

Gävleborg/Västernorrland:

Carina Järsand, Söderhamn
vickerinas@gmail.com

Anki Höglund, Timrå
anki.hoglund@telia.com

Sandra Lövgren, Sundsvall
Sandra.lovgren83@outlook.com

Västmanland:

Regina Wangerud, Nora
regina.wangerud@gmail.com

Södermanland:

Elisabet Wallin, Nyköping
lisa.liljedalsbacken@gmail.com

Västergötland:

Annica Johansson Blixt, Bullaren
annicajblixt@gmail.com

Halland:

Lotta Elldér, Onsala
lotta.elder@telia.com

Småland/Öland:

Anders Maazon, Färjestaden
anders@maazon.se

Skåne/Blekinge:

Maria Gustavsson, Ekeby
maria73.gustavsson@gmail.com

Stort tack alla medlemmar!

Det har kommit in många svar på medlemsenkäten 2025 och vi i Styrelsen vill framföra ett varmt tack till alla medlemmar som tagit sig tid att svara och skriva ner sina synpunkter. Det betyder mycket för oss och för klubbens framtid.

Vi kommer nu att ta oss tid att sammanställa och analysera svaren för att sedan se hur vi kan använda dem för att lägga ut riktningen för klubben framöver. Självklart kommer ni att få ta del av resultatet och våra planer för hur vi kan använda det för att utveckla klubbens arbete.

Kromfohrländer i Halland och Västra Götaland

Text & Foto: Lotta Elldér (aktivitetsombud)

Det blev en blöt promenad i Hisingsparken i den 14 september, men vi var några tappra hundar och tvåbeningar som gick en runda. I hundrastgården där vi kunde släppa dem lösa var det bara några stycken som busade - resten gömde sig för regnet. Hoppas att ni Alla får en fin höst och vinter så ses vi till våren igen!

Lotta och Vilda

Livet med kromis Hemma hos – Axa och Mega i Bromölla

Text: REDAKTIONEN

Foto: Marita Jönsson

Hem till Marita Jönsson i Bromölla flyttade kromistjejen Axa och blev för Marita en räddning i en jobbig tid. Nu har Axa fått sällskap av sin dotter Mega och de båda hundarna är hennes bästa kompisar, de finns ständigt nära gör att hon aldrig känner sig ensam. Tillsammans hittar de ofta på saker som utflykter, lek, träning, tävling, träffa vänner, utställning och mys hemma.

1. Varför blev det just en kromfohlländer?

Jag ville ha en frisk ras i lagom storlek och som var pigg på det mesta, en trogen kompis alltså. Men vilken ras??? Då kom jag ihåg att jag träffade en kvinna på vattengympan några år tidigare som sa att vi har en "byracka" och visade en bild på kromisen Lycka, det blev kärlek vid första ögonkastet. När det sen var dags att skaffa hund så började jag läsa allt jag kunde komma över om kromfohländern och tänkte "En sån ska jag ha!!!". Så i mars 2019 blev jag äntligen en lycklig ägare till min första kromis "Kromipaws Wash It All Away" Axa, och hon är verkligen helt perfekt. Axa fick sin första valpkull 2022 och från den behöll jag en tik "Kromax Bianca" Mega, så nu har jag två bästa kompisar.

2. Vad heter din kromis och hur kom du på namnet?

Hon heter Axa. Kommer inte riktigt ihåg hur jag kom på det, men jag ville ha ett kort namn som var lätt att säga. Och det visade sig passa henne perfekt, för axa det kan hon verkligen i skogen när hon får sina kromisryck.

3. Hur skulle du beskriva personligheten?

Hon är den bästa kompisen man kan ha, aldrig så långt från sin matte hon ligger alltid i mitt knä eller precis bredvid i soffan. Väldigt lyhörd och lättlärd och vill vara med på allt. Hon är reserverad i den bemärkelsen att hon inte bryr sig om människor hon inte känner, däremot de hon känner älskar hon, men när hon har hälsat klart så är det endast matte som gäller. Katter och igelkottar är det värsta hon vet, kommer det en igelkott så skäller hon i falsett.

4. Har din kromis några roliga vanor eller ritualer?

När hon ska tugga ben så vill hon ofta att jag ska hålla i benet. Hon lägger det väldigt resolut i mitt knä och så "säger" hon bestämt "Håller du så gnager jag". Vi kallar henne "Hajen", för när man ska gå ut och innan man får ytterkläderna på sig så kretsar hon kring mig som en haj. Och likadant när hon ska upp i soffan, då går hon några varv runt soffbordet innan hon hoppar upp.

5. Har din kromis någon favoritleksak?

De bryr sig inte direkt om bollar, men sitter det en tamp i bollen då är den det bästa som finns. Dragkamp med alla möjliga dragdjur är ju också kul, Biltemas kanin är nog bäst. Megas favorit är en mjukisand som hon fick som valp av mitt barnbarn Nils som han har döpt till "Mega Duck".

6. Vad är era favoritsysselsättningar tillsammans, du och din kromis?

Tanken var från början att jag skulle börja med agility, vi började men fick tyvärr ge upp det pga. att jag skadade mig. Nu är vårt största intresse, Nose Work, Specialsök och Rallylydnad som både jag, Axa och Mega älskar. Vi tycker mycket om att gå kurser och

träna med olika hundar och människor. Vi reser runt en del på tävlingar och hundutställningar, då ofta med våra bästa kompisar Camilla Blom och "Flame Pet's Guardian Angel" Gaia som är Megas halvsyster.

7. Vad betyder din kromis för dig i vardagen?

Jag blev änka 2018, så Axa blev min räddning. Hon och Mega betyder verkligen allt, de förgyller min vardag. Det blir aldrig tråkigt när man har en kromis, de är med på allt vad man än hittar på. Och man behöver aldrig känna sig ensam, för som sagt så är de ständigt nära.

8. Har du något råd till den som funderar på att skaffa en kromis?

Ja, att man läser på om rasen och tar reda på så mycket som möjligt. Kontakta uppfödare och berätta vad man har tänkt sig med sitt hundäggande och fråga om det kan vara en hundras för dem. Har man inte träffat någon kromis, så rekommenderar jag att man gör det först. Besök kromisträffar eller hundutställningar för att prata med hundägare om för- och nackdelar, det är alltid bra att prata med flera hundägare för man har olika erfarenheter.

Vill du berätta om din kromis under denna rubrik i kommande nummer?

Skriv gärna till kromistrycket@kromfohlanderklubben.se och anmäl ditt intresse eller föreslå någon annan.

Vildas segelsemester

Text & Foto: Lotta och Anders Eildér

Skepp o'hoj, Kapten Vilda här! Jag heter egentligen Dreamwishes Erika, men tvåbeningarnas barnbarn tyckte jag var vild, så det blev Vilda. I år har jag varit på långsegling med husse och matte på vår Hanse 371, S/Y Caprice, hela vägen till Danmark och Tyskland – jag är ju nästan född i sittbrunnen, så båten är mitt andra hem.

Vi kastade loss från Onsala och seglade via Varberg, Falkenberg och Torekov där gästarna badade medan jag höll mig i skuggan. Vi fortsatte till Gilleleje, Helsingör och Dragör, där vi fick ligga tre dagar på grund av skyfall och blåst. När vädret lugnat sig seglade vi till Rödving och vidare mot Klintholm – en resa som blev hemsk på grund av invaderande blomflugor och bladlöss, så jag gömde mig i kaptenshytten. Från Klintholm satte vi kurs mot Rügen. Dimman var så tjock att man bara såg 25–50 meter framför sig. Dagen efter hade det klarnat upp och vi gick för maskin till Vitte (Hiddensee) som var ett mysigt ställe, fullt ös med Sjöräddningens Dag, mycket musik och mat. Där träffade jag en dansk kromiskille som jag var lite sur på, men det var väl språkförbistringar för vi träffades igen i Stralsund och då hade vi, eller rättare sagt jag, en givande pratstund.

Stralsund är en vacker Hansastad, där vi stannade flera dagar och hyrde bil för att se mer av Rügen, som Binz, Prora och Sassnitz. När vinden låg fel för att fortsätta västerut seglade vi tillbaka mot Danmark via Klintholm, Stubbeköping och Masnedsand. Vi hann med flera charmiga hamnar som Fejø, Langö, Marstal och Höruphav innan vi fortsatte till Flensburg i Tyskland, där husse och matte varit många gånger tidigare med min gammelfarmor Jackie. Ja hon har seglat med dem i 13 år men nu finns hon i hundhimlen. Därifrån gick färden vidare till Sönderborg, en fin stad och ett jättestort slott. Den danska kungens stora båt låg inte inne, men den heter Dannebrog och är jättevacker, sa matte.

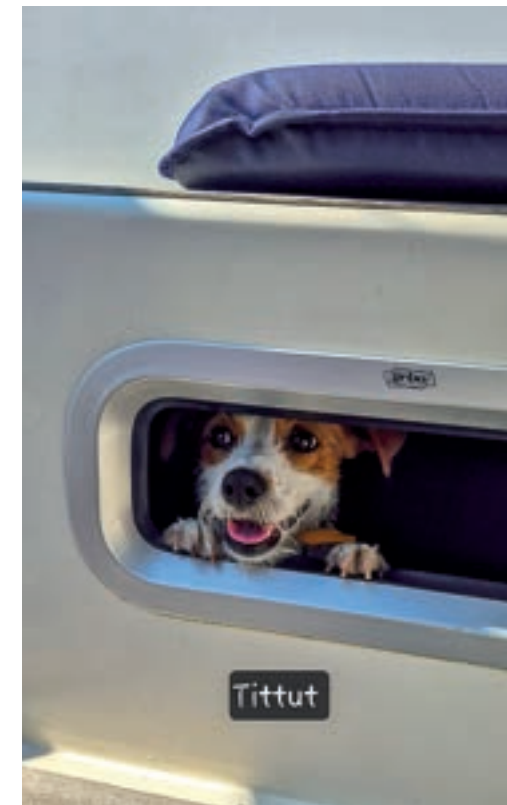
Vidare till Åbenrå, Årösund och Middelfart, där vi såg tumlare. Vi besökte också Juelsminde, bilfria Tunö och Ebeltöft, där vi blev liggande i flera dagar på grund av kuling. Jag trivdes ändå bra – mycket att lukta på och många promenader. Där finns ett stort skepp, Fregatten Jylland som är världens enda kvarvarande skruvfregatt samt världens längsta träskepp. Hon byggdes år 1860. Idag är Jylland ett museifartyg och ligger i torrdocka vid hamnen.

När vi hörde att resterna av en tropisk storm närmade sig seglade vi snabbt via Grenå mot Anholt och vidare över till Varberg och till slut äntligen hem. Jag älskar att segla, men oj vad skönt det var att återvända till kompisarna, min trädgård, soffan och sängen. Nu har ni hört min berättelse om att vara Kapten Vilda under två månaders äventyr till havs med husse och matte, och så roligt det är att komma till nya platser. Det bästa är när motorn tystnar och jag får krypa ner i kaptenskojen och mysa.

Då säger jag väl skepp 'ohoj' - vi ses!

Vilda med husse Anders och matte Lotta Eildér på S/Y Caprice.

Kromisar med leriga tassar mot okända hinder

Text och bild: Marion Possekel

Kennel Xamirabilis med vänner tävlar mot sig själv i "Muddy Paws"

En lördagsförmiddag i september samlas vi vid startområdet i Grödinge, sju förare med sju hundar. Alla olika i tempo och personlighet men med ett gemensamt mål, att ta sig igenom Muddy Paws K9 Biathlon. Det här är en av årets höjdpunkter för oss alla. Det är som en mix av träning, äventyr och ren glädje. Och ja... en del lera såklart.

Banans fyra kilometer är fullspäckade med naturliga och uppbyggda hinder som balansstockar, vattenpassager, däckhinder, sandkullar, tunnlar och klättersektioner. Flera hinder kräver att hunden balanserar, hoppar eller kryper, och underlaget varierar mellan mjuk skogsmark, sten, vatten och lera. Det är långt ifrån en vanlig runda i skogen. Efter halva banan är alla genomblöta. Här är hunden inte bara deltagare, utan din medtävlande. Föraren läser av hunden hela tiden och om den tvekar saktar man ner tempot. Man lyfter hunden vid behov och anpassar farten, det ska vara roligt att samarbeta hela vägen. Om en hund inte vill ta ett hinder, då gör man inte det hindret.

Att jobba tillsammans i teamet med sin hund är målet. Det här skapar en gemenskap mellan förare och hund, och med de andra deltagarna. Trots tempot och utmaningarna är säkerheten hela tiden i fokus. Alla ekipage bär rätt utrustning: sele, expanderlina, midjebälte och ordentliga skor. Det här är inte i första hand en tävling utan ett äventyr. Man kommer närmare sin hund på ett sätt som är svårt att uppnå på vanliga promenader. Här måste man lita på varandra och det gör något med både hund och människa.

I målet är man smutsig men sååå stolt och glad. Xamirabilisgänget lämnar platsen trötta men väldigt nöjda efter dagens utmaningar. I år var vi sju ekipage, och flera med som

hejade på oss. Vår urmoder Kromis Mira som är nästan 13 år fick hoppa in för sin dotter Cala, som blivit sjuk, och hon var snabbast i teamet tillsammans med Lina. Vi hade med deltagare från nästan varje Xamirabiliskull, antingen som deltagare eller som jublare. Två deltagare sprang loppet för första gången.

Här är två som skriver kort om sina upplevelser:

Jocke: "Jag tyckte det var jätt-tekul, mycket mer hinder än vad jag trodde. Vi gör det gärna igen, gäller bara att få Frippe mer van vid vatten och lera."

Marie: "Andra året för mig och Bella, så visste lite mer hur det skulle vara. Bella tvärnitade även i år vid vattenhindren men med lite pepp så fixade hon dem också. Andra sträckor på fast mark så springer hon med så fint och hoppar glädjeskutt och jag njuter av att se henne så glad och att vara aktiv tillsammans med henne. Extra roligt att delta tillsammans med härligt Kromisgäng."

Xamirabilisgänget bestod denna gång av: Marie med Bella, Annika med Alba, Carina med Maggie, Hans med Windy, Jocke med Frippe, Lina med Mira, Marion med Bella, Marita med Cira och Tim med Cala.

Lördagen 22 november hade Sörmlands kromisar en träff vid Stendörrens naturreservat, en vacker plats bredvid havet några mil norr om Nyköping. Trots det bitande och kyliga vädret var det rekordmånga som kom. Någonstans mellan 20 och 30 kromisar med hussar och mattar uppskattningsvis (klantiga jag glömde räkna). En del kom långväga ifrån som till exempel Västerås och Söderköping. Riktigt kul!

Från början lät det ganska mycket när alla hundar såg varandra men ganska snart hittade alla sin plats på promenaden. Hundarna stiftade nya bekansksaper med varandra och en del blev mer uppvaktade än andra. Det råkade visst vara så att två tjejer som löpte. Men någon fördjupad romans blev det inte. Då vädret var blåsigt och kallt blev det en kort promenad till en närbelägen grillplats där vi gjorde upp eld och grillade korvar och hamburgare till

lunch. Någon liten filurkromis hittade en öppen ryggsäck med ett paket korv... tror att matte och husse kanske fick gå hungriga hem

Ett hurtigt gäng gick en lite längre promenad efter lunchen ut på öarna över flera hängbroar. Hundarna klarade det med bravur även om det gungade en del när de gick. Så modiga och duktiga hundar vi har! Tack till alla er som deltog och gjorde dagen supertrevlig och ett stort tack till John för alla underbara bilder du tog. Sisit men inte minst ett stort tack till Magnus som såg till att det äntligen blev en kromisträff! För er som vill se fler bilder från träffen får ni gärna kika in på Sörmlandskromisar på Facebook.

Varma hälsningar Lisa,
aktivitetsombud i Sörmland

God Jul och Gott Nytt år!

www.kromfohrlander.nu

NALGARD'S KENNEL

Livet med Sally

Text & foto: Ida Olsson

Hej kära läsare! Jag heter Ida och i september hämtade jag och min sambo hem Xamirabilis Gambla Grace, eller Sally som vi kallar henne. Hon är döpt efter astronauten Sally Ride och filmen När Harry träffade Sally. Här kommer några glimtar från mina första två månader som nybliven hundägare.

MYSTERIET MED DE TVÅ MATTORNA

Som traditionellt osociala svenskar så pratar vi inte så fasligt mycket med våra grannar. Allt detta har ändrats i och med Sally. Det visar sig att om man har en extremt gullig och människoälskande hund så är det många som vill prata med en. Var problemet uppstår är här: Sally har två matte-... mattor? Vad är plural av "matte" egentligen? Min sambo är nämligen också en kvinna, och vi har båda runt ansikte och glasögon.

Detta har bidragit till att ett flertal av våra grannar tror att vi är samma person... Efter att vi båda förvirrat nickat oss igenom diverse oklara samtal så frågade jag min sambo om vi borde förtydliga för grannarna att vi är två enskilda individer. Åt detta skrattade hon och sa - *Nej tack, det är rätt skönt att kunna säga vad som helst utan konsekvenser.*

VALNÖTSKONSPIRATIONEN

Som valpägare i stadsmiljö så har man ögonen limmade vid asfalten för att upptäcka potentiella faror. Jag har svurit och hytt med näven mot himlen över alla rökare och snusare som lämnar fimpar och snus överallt. Men detta var ändå något som jag realistiskt hade förväntat mig, till skillnad från... valnötsskalen. Tydligt är det någon av mina grannar som konsumerar samma mängd valnötter som ett litet land. Det är valnötsskal överallt; längs trottoarerna, mitt på gatan, i gräset. Jag har spanat ut genom fönstret för att försöka se vilken av mina grannar som egentligen är en gnagare i förklädnad. Jag har funderat på att sätta upp en skylt, att ringa hyresvärden, att knacka dörr och lukta på mina grannars andedräkt för att se vem av dem som har samma årskonsumtion av valnötter som landet Luxemburg. Kanske fick sömn-bristen som nybliven valpägare mig att tänka lite irrationellt.

En dag är Sally och jag ute och går. "KLICK, TJOCK, TJACK" hör vi bakom oss. Vi vänder oss om och vad ser vi

där? JO! Ett gäng kråkor som störtdyker mot asfalten för att sen släppa det de håller i näbbarna: VALNÖTTER! Tydligt är det så att de kastar valnötterna mot asfalten för att knäcka dem och äta nöten medan skalet ligger kvar lite varstans. Det visar sig att jag inte är granne med Piff och Puff trots allt. Däremot är min fiende så mycket värre: smarta fåglar. Slaget är förlorat men mysteriet är löst.

SOM EN BAJSPLOCKANDE TJUV I NATTEN

Matskål! Foder! Tuggleksak! Koppel! Bädd! Bur! Det är mycket att tänka på som nybliven valpägare. Något som jag hade svårt att anpassa mig till är att alltid ha en bajspåse med mig. Precis som kromisgenerna verkar diktera så vill Sally gärna springa 100 meter, snurra tre varv moturs och sju varv medurs innan hon bajsar... på grannens gräsmatta. Huset bredvid är ett lägenhetshus och det är ingen fara att vi lånar deras gräsmatta... Om det inte vore för att jag har glömt bajspåsen.

Jag lovade mig själv innan jag blev hundägare att jag aldrig skulle bli en

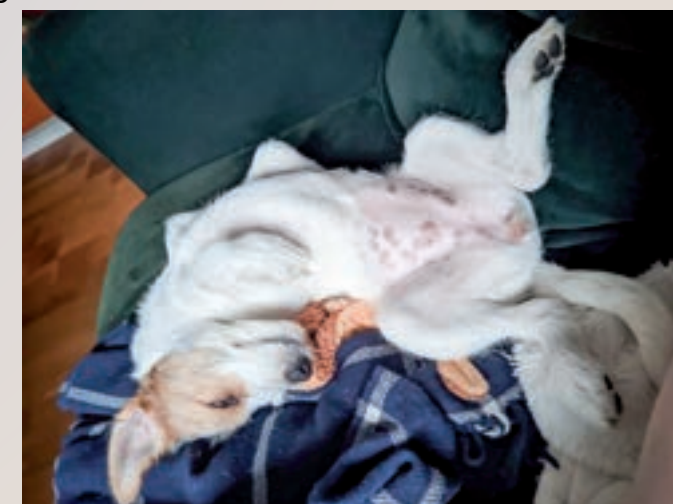
sådan där oansvarig typ som lämnar små bruna presenter överallt. Jag gör en mental notering för att hitta tillbaka till platsen senare. Sally kan inte lämnas själv än så jag beslutar mig för att jag ska gå ut och hämta bajset senare (hur många gånger kan man skriva bajs i en insändare?).

När min sambo kommer hem så ger jag mig ut på mitt uppdrag, det har hunnit mörkna, och som oerfaren hundägare så äger jag ännu ingen bra ficklampa.

Jag. Kan. Inte. Hitta. Bajset.

Det är som spårlöst försvunnet, jag stegar runt på grannarnas gräsmatta, böjd ner och med kisande ögon. Två personer som är på väg hem kommer fram till mig för att fråga om jag tappat något. Medan jag nervöst försöker komma på hur jag bäst ska förklara att jag letar efter brunt guld så flackar jag med blicken. Nämen där är det ju! Jag dyker ner mot marken och håvar in Sallys toatrofé. Med ett stort leende och handen full av naturens gåva så vänder jag mig om till mina funder-samma grannar; - Nej, jag hittade allt jag behövde!

Att vara Sallys matte är ett äventyr fullt av skratt, förvirring och valnötsskal. Men jag hade inte velat byta ut det mot något i världen. Hon har gjort vår lilla familj mycket lyckligare – och mig lite galnare.

Hej alla läsare av Kromistrycket!
Här kommer en hälsning från oss som jobbar med vår medlemstidning!
Maria Gustavsson, som även är webmaster för vår webbplats,
och Irja Sunnerdal utgör redaktionen. John Wihlborg gör layouten.
Tack för alla fina bidrag till tidningen i år! Vi önskar alla medlemmar en riktigt
GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!

Kära medlemmar!

Styrelsen tackar för förtroendet och ett
händelserikt år.

Vi önskar alla, två- och fyrbenta, en
riktigt **God Jul och ett Gott nytt År**,
fyllt av glädje och värme.

Styrelsen med Tomas, Dietmar,
Jeanette, Marion, John och Ingela.

Den 16 november samlades ett glatt
gäng vid Stora Hammarsjön mel-
lan Järnforsen och Hultsfred för att gå
Björnnässlingan. Leden går igenom en
fantastisk natur med stenblock, lavar och
gammal skog. Det var elva hundar, varav
nio kromisar som gjorde sällskap över sti-
gar, rötter och stenar. Någon hund försökte
sig även på ett bad, undrar vem?

Vi hade väldigt tur med vädret. Det var
vindstilla och trots minusgrader på morgo-
nen så blev det någon plusgrad och även
solen kom fram ibland. Vi delade upp oss
och några gick den lite kortare sträckan
medan de andra trotsade stenar mm. och
gick lite längre. När vi kom tillbaka till ut-
gångsplatsen med fin utsikt över sjön blev
det medhavd matsäck.

Vi pratade hund och utbytte erfarenhe-
ter. Nästa kromisträff kommer att vara i
Värnamotrakten. Mer info kommer till
våren.

/Åsa S. Elmersson - SMÅLAND/ÖLAND

Text: Åsa S. Elmersson
Foto: John Wihlborg

DREAMWISHES

Släthår. Strävhår sedan 1998

C.I.B., SE UCH, DK UCH, VDH CH Dreamwishes Filip
Tar emot lämpliga tikar för parning. Välkommen att höra av dig!

Vi önskar Valpköpare och Vänner en riktigt God Jul & Gott Nytt År!

Carina och Henrik
Bouvin Hansson
dreamwishes@outlook.com

DREAMWISHES

Släthår. Strävhår sedan 1998

Dreamwishes Jane, kennelns framtidshopp

Dreamwishes Filip & Dreamwishes Freya

Vi vill rikta ett stort Tack till våra valpköpare som ger sina hundar ett sådant innehållsrikt liv, fyllt med kärlek. Vi är stolta över alla! Extra stolta är vi över WW-25, NORD V-24, SE JV-23 Dreamwishes Fia som fått 6 Championat i år. Inte nog med det hon blev även Bäst i Ras på Världsutställningen i Finland i år och Bäst i ras på Sv Kromfohrländerklubbens rasspecial. Här hemma har hennes bror Dreamwishes Filip fått 4 Championat i år och han blev Bäst i motsatt kön på rasspecialen. Deras halvsyster SE UCH, DK UCH Dreamwishes Freya blev andra bästa tik på rasspecialen. En annan som visat framtassarna väl är deras mamma JWW-18, EUW-18, NJK, C.I.B., NORDIC & NL CH, SE & DK & NO UCH Dreamwishes Stjärna som fått titeln VDH CH (Tysk Champion) i år!

Vi planerar spännande kombinationer av både Släthår och Strävhårsvalpar nästa år. Välkommen att höra av dig om du vill ha mer info!

Carina och Henrik
076-3113867

Sjöröväretösen Komtiki

Skepp ohoj!

CERT

Hösten har varit fantastisk här nere i Skåne! Solen har lyst och det har varit varmt.

Jag har varit på agilitytävling uppe på Hallabergs brukshundklubb i Halland. Vi kastade ankar med vår rullande skuta utanför Båstad så vi hade nära till tävlingen.

Vi hann även med att besöka det vackra Hovs hallar. När vi tävlade så var det strålande solsken.

Jag hoppade felfritt i hoppklassen och tog hem en SM-pinne och ett CERT! Hurra! Matte och husse blev jättegglada för det var deras förlovningsdag den 27 september. Det var den finaste presenten jag kunde ge till dem! Självkärligt så ville jag förgylla deras dag för en sjöröväretös gör alltid sitt yttersta. Det blev ett dubbelt grattis!

SEMESTER

Sedan styrde vi vår skuta österut ända upp till Öland. Med på färden var matte, husse och min lillasyster cockerspaniell Prisma. Vi hade en fantastisk vecka där. Ön visade sig från sin bästa strålande sida. Vi besökte de fina möllorna på Öland. Vi badade på flera ställen för det var jättevarmt i vattnet.

Det kändes som om vi hade åkt söderut! Vi hade turen att hamna på en fin utställning med gamla bilar och traktorer. I slutet av veckan seglade vi vidare upp till sjön Hulingen i Hultsfred. Där kastade vi ankar för att vara med i agilitytävlingen. Den här gången hoppade Prisma felfritt i hoppklass 2 och fick en pinne. Hon lyste ikapp med sin orange och svarta rosett. Ibland får jag låta de andra hundarna vinna i någon tävling för jag har lyckats hoppa hem några

SM-pinnar. Titta, vilka fina rosetter jag har vunnit i andra tävlingar. Efter tävlingen körde vi tillbaka till vår skuta och på kvällen hörde vi ett skrånande och skrikande ljud uppfra himlen. Hjälp! Massor av stora gråa prickar sänkte sig ner ovanför våra huvuden. Det var hundratals tranor som landade på sjön. De skulle rasta och stanna över natten. På morgonen lyfte de och styrde söderut. De skrånade att vi ses till våren igen! Dagen efter satte vi kurs hemåt. Vi stannade till i Målilla i Småland. Den varmaste platsen i Sverige. När vi stod där steg termometern upp till 30 grader! Pust! Det var varmt så vi fortsatte hemåt.

FILMSTJÄRNA

I november månad så var jag och husse med om något spännande! Husse fick ett erbjudande om att vara med i tv-serien "Tunna blå linjen"! Kravet för att få vara med var att han tog med sig sin fina hund! Husse hade skickat in en ansökan om att få vara statist. Han bifogade ett foto på sig själv tillsammans med en kromis.

Det var ett roligt foto där kromisen hoppade. Men fotot var på min älskade storebror sjörövaren Rackham. Tyvärr

så gick ju Rackham bort för nästan två år sedan. Husse undrade om jag kunde tänka mig att vara stand in för Rackham. Ja, vad kul skällde jag! Jag är också en fin hund och jag vill vara med! Vi filmade en hel dag och tog om många scener. Alla tyckte att jag var jättesöt och att jag skötte mig bra. Vilken duktig hund, sa alla. På kvällen var jag väldigt trött i tassarna. Vad jag gjorde? Det är hemligt. Jag ser att ni är nyfikna. Håll utkik efter filmstjärnan i "Tunna blå linjen" december 2026! Men den som väntar på något gott väntar aldrig för länge...

God Jul & Gott Nytt År!
Skepp o'hoj!

Från er sjöröväretös Komtiki (Kromi-Kamilles Komtiki), Prisma (Fieldbay Kron Juvelen), Peter Waldholm och Åsa Kjærkner i Oxie

Text: Åsa Kjærkner

Foto: Peter Waldholm & Åsa Kjærkner

Hundvänliga boenden

Text & foto: Irene Klee

Jag kan konstatera att det finns mååååånga hundvänliga boenden i Sverige. För den som är nyfiken på var man kan ta med sin vovve finns en hemsida där man kan botanisera sig igenom hela landet i alla tänkbara väderstreck: www.hundvanligahotell.se. Jag och Björkliljans Sture vill dela med oss av några självupplevda nedslag. Jag kan ge alla en femma av fem stjärnor och även Sture instämmer.

VÄTTERVY GLAMPING:

Ett riktigt mysigt boende med utsikt över Vättern, lite norr om Jönköping (västra sidan av Vättern). Bekväma och mysiga canvastält med riktiga sängar eller, om man föredrar det, finns det små Attefallshus. Riklig frukost i det gemensamma uteköket ingår. I uteköket finns också tillgång till grill och pizzaugn (som var lite krånglig att få i gång) om man vill fixa maten själv. Fina promenadvägar i lite olika miljöer för den som vill utforska omgivningen. Höns finns i inhägnad i området. Läs mer på: www.vattervyglamping.se

Både folk och få mår bra här och njuter av utsikten.

GISEBO VINGÅRD

Ligger lite norr om Huskvarna. Hur mysigt som helst och här kan man prova de lokala vinerna som kommer från vingården precis utanför Attefallshuset

som man får hyra. Det fungerade bra med hund men det är inte utmärkt som ett hundvänligt hotell, jag hittade hit ändå så det är synd att missa. Man får fråga ägaren om det är ok att ta med hunden, det gick bra för mig, men inte tillåtet ha hund i sängen. Väldigt vackert omgivning som man inte kommer i närheten av i vanliga fall om man inte avviker från motorvägen.

Utsikt över vinstockarna så här har man full koll över tillväxten. Mat & vinprovning erbjuds.

Gisebo ligger i den vackra Äppledalen och från boendet kan man gå en bit längs den lokala landsvägen mot det väldigt vackert belägna Kaxholmen. Det gick att köpa med sig vin och det smakade utmärkt, om än lite dyrt men det var det värt. Frukost ingick inte utan det fick man fixa själv. Läs mer på www.gisebovin.se

BJERTORPS SLOTT

Ligger i Kvärnum kommun, ett fantastiskt vackert ställe med en golfbana precis runt slottsknuten och många fina och spännande promenadstråk i skog och omgivningar. Stor park runt slottet som man kan rasta hunden i. Mycket trevlig atmosfär, ett toppenställe helt enkelt. Maten var superb inklusive frukosten i den vackra slottssalen. I boendet ingick en drink med tilltugg första dagen som man kunde avnjuta på den vackra terrassen med utsikt över slottsparken. Många sevärdheter i närheten. Läs mer på www.bjertorpslott.se

Här kan man rasta sig kungligt!

KNISTAD HERRGÅRD

Mycket trevligt och mysigt ställe med en bra belägen golfbana precis runt herrgårdsbyggnaden. En hel del bra promenader och man kan ta med lös hund på den vidsträckta Västgötslätten. När det är lite mer "off season" kan det bli kromisrace på golfen under tidiga morgnar om ingen spelar. Vi bodde i ett annex till herrgården på markplan så det var lätt att komma in och ut med hunden. Här kan man också ta jägarexamen om andan faller på. Maten god och riklig inklusive frukosten med stort utbud. Läs mer på www.knistad.se

BJÄLBO GÄSTHUS B&B

Väldigt fint och mysigt boende nära Mjölby och inte långt ifrån Vadstena. Det fanns inte så många promenadvägar i direkt anslutning till boendet men värt en resa ändå. Inte heller detta ställe var specifikt utmärkt som ett hundvänligt boende men efter att jag pratat med ägaren gick det bra om hunden inte är i sängen och håller sig på rummet eftersom man delar köket med andra. Vill man boka här så bör man nog prata med ägaren först om det är ok ta med hunden. Hon berättade att hon haft dåliga erfarenheter av en tidigare gäst med hundar som smutsat ner så till den milda grad att sängkläderna blivit totalförstörda och inte gick att rädda. Så ska det ju verkligen inte behöva vara även om man får betala lite extra för hunden. Ägarinnan hade själv hund så det var inte hundarna som var problemet i detta fall. Bra och riklig frukost. För den som inte blev avskräckt av detta, läs mer på: www.bjalbo.com

MARHOLMEN

Badhotellet söder om Norrtälje och nära Furusund. Bra rum på markplan med möjlighet att rasta hunden precis utanför terrassen. Fina promenadvägar i omgivningen med egen agilitybana (hemsnickrad). Läs mer på: www.marholmen.se

Bra racingställen för en Kromis men Sture tyckte brudarna var lite fyrkantiga...

Helgens faror – så skyddar du din kromis

Text: Redaktionen

Foto: AI

Jul och nyår är en tid för gemenskap, mat och mys, men för våra fyrbenta vänner kan den också innebära allvarliga risker. Mycket av det vi människor förknippar med jul och nyår kan faktiskt vara farligt eller till och med livshotande för hundar.

När glöggen värmer och julbordet står dukat är det lätt att glömma bort att våra hundar inte tål samma saker som vi. Veterinärer varnar varje år för en ökning av akutfall under jul- och nyårshelgerna, ofta på grund av mat, växter eller dekorationer som hundarna fått i sig.

Farlig julmat och lockande dekorationer

Många tänker inte på att julmaten kan vara farlig för hundar. En enda chokladbit kan räcka för att orsaka allvarliga symtom. Choklad, russin, lök, nötter och deg med jäst är några exempel på livsmedel som kan ge förgiftning hos hundar. Även fet mat såsom julkinkans fettrand och gräddsåser kan orsaka magsjuka eller inflammation i bukspottkörteln. Julpynt, glitter och presentsnören är spännande för en del kromisar, kanske särskilt för små valpar. Men de kan orsaka allvarliga skador om de sväljs. Levande ljus och granbarr kan också vara farliga, både för magen och som brandrisk. Ställ levande ljus så att inte en viftande kromissvans kommer i vägen.

Faktaruta Farligt att äta för din kromis

- **Choklad** – innehåller teobromin som kan vara dödligt.
- **Russin och vindruvor** – kan ge njurskador.
- **Lök och vitlök** – påverkar blodkropparna.
- **Deg med jäst** – jäser i magen och bildar alkohol.
- **Fet mat** – risk för bukspottkörtelinflammation.
- **Julens blommor** – ger buksmärtor och kan påverka hjärtat.

Giftiga julblommor och växter

Tänk på att julstjärnans vita växtsaft är giftig för hundar. I amaryllis, hyacint, julros och tazetter är giftet i lök och rötter som starkast. Misteln och järneken är också giftiga, särskilt bären. Se till att dina fyrbeningar inte får tag i dem.

Stress och nya besökare

Jul och nyår innebär ofta mycket aktivitet; höga ljud, nya dofter och nya människor i

hemmet och det kan stressa många hundar. Se till att den har en lugn plats att dra sig tillbaka till och försök hålla rutinerna så normala som möjligt. Hundar kan lätt bli rädda för konstigt utklädda personer med röda kläder, luva och vitt lösskägg, eftersom en sådan ser och luktar annorlunda än

vanliga människor.

Nyårsfyрverkerier

Många kromisar upplever smällare och plötsliga ljusblixtar som skrämmande. Vissa kromisägare tar in på hotell nära någon flygplats under nyårsnatten då det råder fyrverkeriförbud där. Är man kvar hemma kan man planera för att kvällen blir så bra som möjligt genom att vara förutseende. Gå hundpromenaderna tidigare och lite kortare än vanligt och släpp inte

Förebygg i god tid

- » Tala med veterinär i förväg om din hund blir mycket rädd, för det finns hjälp att få.
- » Det finns CD-skivor med ljud från åska och fyrverkerier som man kan ha som förebyggande träning.
- » En speciell hundväst, en s.k. thunder-shirt kan lindra och ha en lugnande effekt.

hunden lös. Det kan hända att ett plötsligt starkt ljud eller ljus gör att din hund flyr, även från din tomt. Det har hänt att hundar som inte varit skotträdda tidigare, helt plötsligt reagerar med panik om en smällare exploderar överraskande i närheten. Så ha alltid koppel på din kromis dagarna och kvällarna runt nyår när ni är ute. Med lite extra omtanke kan julen bli trygg och trivsamt även för våra fyrbenta familjemedlemmar. Kom ihåg: det bästa julkloppen för kromisar är inte skinka eller glitter utan lugn, kärlek och närhet. Ha en riktigt god jul och ett gott nytt år med din kromis!

Så skyddar du din hund i jul och nyår

- » Förvara choklad, nötter och julmat utom räckhåll för nyfikna nosar.
- » Håll koll på pynt och snören, plocka undan efter paketöppningen.
- » Placera julens blommor, växter och levande ljus utom räckhåll.
- » Se till att din kromis har en lugn plats där du kan stänga ute raketernas ljud och ljus.
- » Musik eller tv kan dämpa ljuden utifrån.
- » Lämna inte hunden ensam under tolvslaget, och ta absolut inte med den utomhus.

Hur långt är rimligt att köra för att gå på en Kromisträff? Trettio minuter, en timme eller kanske tre? Hundar har som bekant usel tidsuppfattning, så Gunnar tyckte att det var helt lagom att köra drygt 122 mil till Duisburg för att träffa kompisar. Där träffas ett gäng Kromisägare den sista söndagen varje månad för lek och en härlig promenad längs Rhen. Söndagen den 26/11 dök vi upp helt oanmälda – och blev varmt mottagna. Som brukligt på dessa träffar släpptes hundarna lösa efter ett par hundra meter, och snart virvlade ett gäng glada Kromisar runt våra ben. Gunnar gjorde succé: han demonstrerade både avancerad gropgrävning och uppmuntrade tikarna till nakenbad i Rhen. Halvvägs stannade gruppen och alla fick presentera sig. Trots sju års skoltyska, samtliga med högsta betyg, var min egen tyska hopplöst rostig efter 35 år utan övning. Jag fick därför presentera både mig och Gunnar på engelska. Efter drygt två timmars samvaro var promenaden över. Vi blev inbjudna på fika men skulle vidare mot Erkelenz och tackade artigt nej – med löfte om ”nästa gång”.

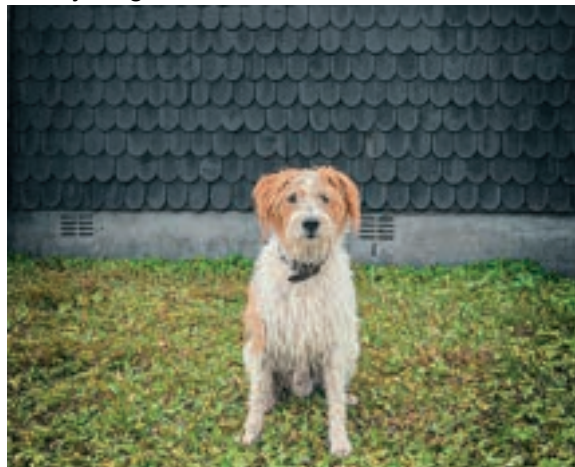

Att vi alls hamnade på promenaden berodde på sonen Kalix, som aldrig varit i Tyskland och ville ”åka ett varv”. Vi hade bestämt oss för att se Kölnerdomen, Ilse's stuga i Hilchenbach där Kromissagan började, Rothenburg, Dachau, Neuschwanstein och diverse annat. Jag hade aldrig rest utomlands med hund och var lite bekymrad över hur det skulle bli med hotell och restauranger. Det visade sig snabbt att oron varit helt onödig. I Tyskland är det den som

söker en hundfri restaurang som får leta – överallt möttes vi av ”självklart får hunden följa med”.

I Köln hälsades vi av den mäktiga Kölnerdomen. Vädret var bedrövt: höst-rusk, vind och ösregn. Den enda som verkligen njöt var Gunnar, som trots tillsägelser markerade revir på domen. Nästa stopp var Hilchenbach och Ilse's stuga. Om Köln var blött så var detta en helt ny nivå – en undertempererad tropisk storm välkomnade oss. Men har man kört 150 mil för att hedra rasens upphovskvinna ger man inte upp med 800 meter kvar. Utsikten är troligtvis fantastisk i solsken men denna dag liknade allt snarare tät gröt. Ändå kändes besöket speciellt, inte minst eftersom Gunnar var överlycklig.

Resans paradox var ett hotell i Füssen, hundar var inte välkomna i hotellbaren men välkomnades glatt i restaurangen, för vår del helt okej. Morgonens promenad i Füssen var däremot en höjdpunkt – vackra parker, slott och mysiga gränder. Här hade vi kunnat stanna längre.

Vi tog oss via småvägar genom Alperna mot Salzburg och fick ont i nacken av allt tittande. Sol, 15 grader och fantastiska vyer. Rätt vad det var stod det Berchtesgaden på en skylt. Det var för sent för att åka upp till Örnästet, men man förstår varför den lille österrikaren valde att vila upp sig där. Vi fortsatte till Altötting, en stad som visade sig vara otroligt charmig. På torget stod en grupp katoliker och sjöng, något Gunnar fann mycket märkligt. På den lokala puben hamnade jag i en förvirrande diskussion om vilken öl som var vems, innan det klarnade att mannen bredvid var stadens bryggmästare. En mycket trevlig timmes samtal följde.

Resan fortsatte norrut och till Weissenfels – staden där Gustav II Adolf gjordes i ordning för likfärd hem till Sverige. Här märktes fortfarande spår av gamla Östtyskland; slott fanns men staden kändes sliten. Lützen ligger bara 20 km bort och där finns ett museum till den svenske kungens ära. Det blev det enda besöket där Gunnar fick stanna i bilen.

Sedan styrde vi mot Berlin. Autobahn visade sig från sin sämsta sida och resan tog nästan fem timmar. Men Gunnar hade bestämt sig för att jaga ekorrar i Tiergarten, så Berlin skulle vi till. Efter en burgare på Potsdamer Platz gick vi en tvåtimmars vandring där Gunnar hann kissa på resterna av muren, Brandenburger Tor och cirka 300 träd i Tiergarten. Berlin ska vi definitivt återvända till.

Inför sista natten krävde Gunnar inkvartering på slott. Vi hittade ett utanför Schwerin, och jag anade hundproblem i finrestaurangen. Men även här var Gunnar mer än välkommen och fick vatten och godis innan vi ens hunnit beställa. Däremot blev morgonpromenaden den kortaste på hela resan – stängsel och skyltar överallt som förbjöd lösa hundar. Gunnar, vars läskunskaper är obefintliga, hittade dock både en sjö och ett rejält lerigt dike. En perfekt avslutning på åtta dagars rundresa.

Åtta wienerschitzlar åt jag i Tyskland och alla var jättegoda!

Kromiskrysset - KT nr 4-2025

GOD JUL ALLA KROMISARI!				GÖRA UPPEHÅLL	NÖJES- RESANDET BÖR ÖMTÄLIGT	RETUR- TRIPP	FÖR TULPANER DOKU- MENTSAM- LING		
						SUGGA			
				TITAN			RÖDA KORSET		TENNIS- KLUBB
				GAMMALT BYGG- MATERIAL			SJÖMÄRKE		
				BAGATELL					
				KORT DOKTOR					
BANKGIRO	 UNDERDEL PÅ KÄLKE GOTT FRÅN SCHWEIZ				TRÄD SOM SVARAR			SMÅKEN JULBAKEN HÄR I EN GENITIV FORM	
TRÄFFA- DES KROMSARI 2024		PÅSTOD	KAKOR SOM KAN RULLAS			BLIGA	GYLTA OCH ÖRNEÅREN SÅDAN		
			KONSTNÄREN CARL FREDRIK REUTERSWÄRD						
MÅLTID									
BEVINGAT KRYP									
						OKÄND JOHN LUSA KANSKA KORT		GRÄS- STAPP	
KAN BETYDA LEGAT ELLER PÅBRÅ	DEN ENGELSKE ÖBVEN UPPFÖD- NING			VIFTAS GÄRNA PÅ MÅKTA MED			STUDENT- FÖRBUND		
VAR HÄLSADI									
			INTE OFF		XIROM	ENGELSKT VÄRDHUS	ADAMS TJEJ		
			FÖRÄL- SKAD				KARTFL- ÄNDELSE		
NR 5 I ORD- NINGEN	LAPP PÅ UTSTÄLL- NING SÖLGUD						VANKA AV OCH ESTLANDS TOPP- GOMÅN		
STRÖM- FAKTU- RANS	INORRA SPANIEN								

Lösningen kommer i nästa nummer av KT, och redan nu finns den på webben.

A wooden gavel rests on a wooden block in the foreground. The background shows a courtroom with wooden paneling, red seats, and a coat of arms on the wall.

KOMMITTÉER

Svenska
Kromförländerklubben

Året är snart tillända och det är så mycket som hänt,
både glada och sorgliga stunder tar vi med oss in i advent.
Vi lägger dem sedan bakom oss och sparar de minnen vi har,
när nytt år tar vid kan vi känna - det bästa har vi ännu kvar.

Vi önskar alla ett riktigt

GOTT NYTT ÅR
2026

Nästa KT kommer i mars 2026 • Sista dagen för inlämnat manus är den **15 februari**.

Kromistrycket #4 2025

kromistrycket@kromfohrlanderklubben.se

